

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: [REDACTED]

Αρ. Υπόθεσης: [REDACTED]/2024

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Κατηγορούσα Αρχή

v.

[REDACTED]

Κατηγορούμενος

Ημερομηνία: 31 Οκτωβρίου, 2024

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή [REDACTED]

Για τον Κατηγορούμενο: κα Ν. Τσόκκου

Κατηγορούμενος παρών.

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

(αναφορικά με αίτημα διεξαγωγής δίκης εντός δίκης)

Ο Κατηγορούμενος που βρίσκεται ενώπιόν μου αντιμετώπιζε, αρχικά, οκτώ κατηγορίες. Στις 13/6/2024 οι κατηγορίες 4 και 5 αναστάληκαν και ο Κατηγορούμενος απαλλάχθηκε από αυτές, ενώ την ίδια ημερομηνία προστέθηκαν στο κατηγορητήριο, κατόπιν έγκρισης σχετικού αιτήματος τροποποίησης της Κατηγορούσας Αρχής, οι κατηγορίες 9 και 10.

Οι κατηγορίες που προσάπτονται στον Κατηγορούμενο, όπως αυτές διαμορφώθηκαν κατόπιν αναστολής και προσθήκης των πιο πάνω κατηγοριών, αφορούν στην κατ' ισχυρισμό διάπραξη αριθμού αδικημάτων από τον Κατηγορούμενο τα οποία σχετίζονται με την άφιξη μεταναστών στην Κυπριακή Δημοκρατία, δια θαλάσσης στις

5/4/2024, κατά παράβαση των προνοιών του *περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου Κεφ.105*, του *Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154* καθώς και του *περί της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος και των Συμπληρωματικών σε αυτή Πρωτοκόλλων Νόμου, Ν.11(III)/2003*.

Η ακρόαση της παρούσας υπόθεσης ξεκίνησε με την Κατηγορούσα Αρχή να καλεί ως πρώτο της μάρτυρα τον Αστ. [REDACTED], ο οποίος ήταν και ο εξεταστής της υπόθεσης. Όταν ο μάρτυρας επιχείρησε να παρουσιάσει, για σκοπούς κατάθεσης ως τεκμηρίου, τη συγκατάθεση του Κατηγορουμένου κατά τη σύλληψή του, εγέρθηκε ένσταση από πλευράς Υπεράσπισης σχετικά με την αποδεκτότητα όχι μόνο του εν λόγω έγγραφου αλλά και των υπόλοιπων συγκαταθέσεων που ο Κατηγορούμενος έδωσε αναφορικά με τη λήψη των παρειακών του επιχρισμάτων και την έρευνα που διεξήχθη στο κινητό του τηλέφωνο. Περαιτέρω, η ένσταση επεκτάθηκε και στη θεληματικότητα της κατάθεσης που έδωσε στις Αρχές και τη μετάφραση της, καθώς και στην αποδεκτότητα των υπογεγραμμένων από τον Κατηγορούμενο εντύπων πληροφόρησης των δικαιωμάτων του ως ύποπτος/συλληφθέντας που του επιδόθηκαν κατά τη σύλληψη αλλά και μεταγενέστερα, κατά το στάδιο της ανάκρισης του.

Η ένσταση της συνηγόρου της Υπεράσπισης βασίστηκε στην έλλειψη θεληματικότητας του Κατηγορουμένου σε σχέση με τις υπογραφές του στα εν λόγω έγγραφα. Για σκοπούς επαρκέστερου προσδιορισμού της ένστασης που εγέρθηκε ως προς την αποδεκτότητα των πιο πάνω εγγράφων, η συνήγορος του Κατηγορούμενου κατέθεσε σχετικό έγγραφο με το οποίο καθόρισε το πλαίσιο της ένστασης της αλλά και του αιτήματος της για διεξαγωγή δίκης εντός δίκης στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης (βλ. *Έγγραφα Δ και Ε*).

Στο αίτημα για διεξαγωγή δίκης εντός δίκης, έφερε ένσταση η συνήγορος της Κατηγορούσας Αρχής, η οποία παρουσίασε, προς υποστήριξη των θέσεών της, γραπτό κείμενο αγόρευσης.

Έλαβα υπόψη μου όλα όσα τέθηκαν ενώπιόν μου και από τις δύο πλευρές, στο πλαίσιο της ένστασης της Υπεράσπισης και του αιτήματός της για διεξαγωγή δίκης

εντός δίκης. Σημειώνω τα εξής.

Οι περιπτώσεις που μπορούν να οδηγήσουν στη διεξαγωγή δίκης εντός δίκης, δεν καθορίζονται αυστηρά και η κάθε περίπτωση εξετάζεται στη βάση των δικών της γεγονότων και περιστατικών, ενώ η διαταγή για διεξαγωγή δίκης εντός δίκης εκδίδεται όπου η διεξαγωγή της κρίνεται απολύτως απαραίτητη (βλ. **«Το Δίκαιο της Απόδειξης», Τ. Ηλιάδη και Ν. Γ. Σάντη, Β' έκδοση, σελίδα 900**).

Σύμφωνα δε με το ίδιο Σύγγραμμα, το κατά πόσο θα διεξαχθεί δίκη εντός δίκης επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου το οποίο μπορεί είτε να εγκρίνει τέτοιο αίτημα, είτε να το απορρίψει, αν θεωρήσει ότι κάτι τέτοιο εξυπηρετεί καλύτερα το συμφέρον της δικαιοσύνης και αποτρέπει τον κατακερματισμό της δίκης (βλ. **«Το Δίκαιο της Απόδειξης», (ανωτέρω) σελ. 911**).

Των πιο πάνω λεχθέντων, προχωρώ να εξετάσω την ουσία του αιτήματος για διεξαγωγή δίκης εντός δίκης και διαπιστώνω, καταρχάς, ότι μέσω της κατάθεσης του (βλ. **Τεκμήρια προς αναγνώριση Γ και Δ**) ο Κατηγορούμενος όντως φέρεται να προβαίνει σε ενοχοποιητικές για τον εαυτό του δηλώσεις και παραδοχές ως προς τη συμφωνία του να πλοηγήσει τη βάρκα στην οποία επέβαιναν οι μετανάστες.

Αποτελεί περαιτέρω διαπίστωσή μου, ότι το πλαίσιο, όπως αυτό καθορίστηκε από πλευράς της Υπεράσπισης μέσω της παρουσίασης των **Εγγράφων Δ και Ε**, τα οποία κατατέθηκαν για σκοπούς επαρκέστερου προσδιορισμού του πλαισίου της ένστασης, διακατέχεται από τέτοιο εύρος ώστε να μην περιλαμβάνονται σε αυτά οι απαραίτητες λεπτομέρειες για σκοπούς επαρκούς καθορισμού του πλαισίου του αιτήματος για διεξαγωγή δίκης εντός δίκης.

Παρά ταύτα, κατά το στάδιο της συζήτησης του αιτήματος, η ευπαίδευτη συνήγορος του Κατηγορούμενου, είχε την ευκαιρία να τοποθετηθεί ως προς την ουσία της ένστασης της και του πλαισίου που εισηγείται, αλλά και να περιορίσει τα ζητήματα στα οποία η Υπεράσπιση εμμένει, αποσύροντας, στο πλαίσιο αυτό, την εισήγηση της περί αντικανονικότητας του εντάλματος επί τη βάση του οποίου ο Κατηγορούμενος συνελήφθη.

Στο πλαίσιο, συνεπώς, των διευκρινήσεων, διεφάνη ότι, η επί της ουσίας θέση της Υπεράσπισης είναι ότι η κατάθεση του Κατηγορούμενου στερείται θεληματικότητας, ότι οι συγκαταθέσεις του δεν δόθηκαν εκούσια και ότι η υπογραφή των εντύπων δικαιωμάτων που υπέγραψε, επίσης δεν ήταν εκούσια, αφού δεν πληροφορήθηκε επαρκώς για τα δικαιώματά του. Τα πιο πάνω διότι, παρά το γεγονός ότι όντως παρασχέθηκε διερμηνέας στον Κατηγορούμενο στο πλαίσιο των πιο πάνω διαδικασιών, ο εν λόγω διερμηνέας ήταν ανεπαρκής και στερείτο της απαιτούμενης και απαραίτητης γνώσης της ελληνικής γλώσσας ώστε να μεταφράσει επαρκώς το περιεχόμενο των εγγράφων και τις ερωτήσεις που τίθεντο στον Κατηγορούμενο κατά την ανάκριση του με αποτέλεσμα, αφενός, να μην καταγράφονται αυτολεξεί οι απαντήσεις του Κατηγορουμένου στο πλαίσιο της ανακριτικής του κατάθεσης και αφετέρου, οι συγκαταθέσεις και τα έντυπα που ο Κατηγορούμενος υπέγραψε να μην υπογράφηκαν από τον τελευταίο κατόπιν πλήρους αντίληψης και ενημέρωσης του αναφορικά με τα δικαιώματά του. Περαιτέρω, λόγω της πιο πάνω ισχυριζόμενης ανεπάρκειας του διερμηνέα, δεν επεξηγήθηκαν επακριβώς στον Κατηγορούμενο οι συνέπειες των συγκαταθέσεων που έδωσε και της υπογραφής του στα έντυπα δικαιωμάτων που του επιδόθηκαν, ώστε ο Κατηγορούμενος να μην είναι επαρκώς πληροφορημένος για τα δικαιώματά του, περιλαμβανομένου και του δικαιώματος του να αποταθεί σε δικηγόρο. Τα πιο πάνω δε, σύμφωνα με το πλαίσιο που κατέθεσε η συνήγορος, θα πρέπει να ιδωθούν σε συνάρτηση με τη θέση της Υπεράσπισης ότι ο Κατηγορούμενος δεν είναι γνώστης της γραπτής Αραβικής γλώσσας, αφού είναι αγράμματος και δεν γνωρίζει ανάγνωση και γραφή.

Κατ' επέκταση των ανωτέρω, η Υπεράσπιση εισηγείται ότι παραβιάστηκαν τα δικαιώματα του Κατηγορουμένου, σχετικά με την παροχή σε αυτόν διερμηνέα για σκοπούς μετάφρασης της ποινικής διαδικασίας κατά τη διερεύνηση σύμφωνα με τη σχετική Νομοθεσία, αλλά και τα δικαιώματά του βάσει του **άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου** τα οποία, επίσης, κατοχυρώνονται και από το **Σύνταγμα**.

Έχοντας λοιπόν συνοψίσει το αίτημα της Υπεράσπισης όπως αυτό, εν τέλει, καθορίστηκε, σημειώνω ότι τα επίδικα εν προκειμένω ζητήματα τα οποία παραθέτονται ανωτέρω για σκοπούς εξέτασης τους στο πλαίσιο δίκης εντός δίκης, δύναται να αποτελέσουν αντικείμενο τέτοιας διαδικασίας και ότι ενδείκνυται, υπό τις

περιστάσεις, να εκδώσω τη σχετική διαταγή, εφόσον με την ένσταση εγείρονται ζητήματα που αφορούν στο κατά πόσο οι συγκαταθέσεις του Κατηγορούμενου (βλ. **Τεκμήρια προς αναγνώριση E(1), E(2) και ΣΤ(1), ΣΤ(2)**) δόθηκαν εκούσια και κατόπιν ενημέρωσης του για τις συνέπειες της παραχώρησης των συγκαταθέσεων του και του δικαιώματος του να αρνηθεί. Περαιτέρω, εγείρεται ζήτημα ως προς την ενημέρωση και αντίληψη του για τα δικαιώματά του ως ύποπτος/συλληφθέντας (βλ. **έντυπα δικαιωμάτων Τεκμήρια προς αναγνώριση Α και Β**) και τέλος, ως προς τη θεληματικότητα της ανακριτικής κατάθεσης που λήφθηκε και την καταγραφή των λεχθέντων του (βλ. **Τεκμήρια Γ και Δ προς αναγνώριση**).

Τέλος, σημειώνω ότι τα ζητήματα τα οποία η Υπεράσπιση εγείρει αναφορικά με την παραβίαση του δικαιώματος του Κατηγορούμενου να τύχει δίκαιης δίκης, δεν αποτελούν, σύμφωνα με τη σχετική Νομολογία (βλ. **Κορέλλης ν. Δημοκρατίας (2000) 2 ΑΑΔ 12** και στα όσα εκεί αναφέρθηκαν επί τη βάσει προγενέστερης απόφασης της Ολομέλειας του Ανώτατου Δικαστηρίου στην **Αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας (1998)1 ΑΑΔ 1718**), ζητήματα τα οποία δύνανται να εξεταστούν στο πλαίσιο δίκης εντός δίκης στο στάδιο αυτό, αλλά ζητήματα τα οποία εξετάζονται από το Δικαστήριο στο τέλος της διαδικασίας, υπό το φως του συνόλου των γεγονότων.

Διατάσσεται, συνεπώς, η διεξαγωγή δίκης εντός δίκης σε σχέση με την αποδεκτότητα των **Τεκμηρίων προς αναγνώριση Α έως και ΣΤ**, στο πλαίσιο το οποίο πιο πάνω καθορίστηκε.

Η δε ένσταση της Υπεράσπισης σε σχέση με τους υπόλοιπους λόγους που ήγειρε, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή και απορρίπτεται.

(Υπ.)

Πρωτοκολλητής